

การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา

Development of a Blended Supervision Model to Improve Teachers' Active Learning Management Competencies at Doilan Pittaya School

ราเชนทร์ ตีบแก้ว

โรงเรียนดอยลานพิทยา สพป.เชียงใหม่ เขต 1

Rachen Tibkaew

Doilan Pittaya School, Chiang Rai Primary Educational Service Area 1 Office

Corresponding Author E-mail : tumcomsc74@gmail.com

(Received: 13 December, 2025; Edit: 17 January, 2026; accepted: 19 January, 2026)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน และ 4) ประเมินรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน ให้ข้อมูลระดับความสำคัญขององค์ประกอบ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ให้ข้อมูลแนวทางการนิเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบ และครูผู้สอนในปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบ ประเมินความเป็นประโยชน์และความพึงพอใจ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน และผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 92 คน ให้ข้อมูลความพึงพอใจต่อผลลัพธ์ที่เกิดจากการใช้รูปแบบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินคุณภาพรูปแบบ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน แนวทางการประเมิน และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดำเนินการนิเทศโดยการสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ 2) รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบมีความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูอยู่ในระดับมากที่สุด และคุณภาพผู้เรียนหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ และ 4) รูปแบบมีความเป็นประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การนิเทศแบบผสมผสาน, รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน, สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

The objectives of the research were to: 1) Research the components and guidelines for developing a blended supervision model to improve teachers' active learning management



competencies; 2) Develop and validate the quality of the blended supervision model; 3) Investigate the pilot implementation results of the blended supervision model; and 4) Evaluate the blended supervision model. The population and sample consist of 15 teachers from the first semester of the 2023 academic year who provided information on the importance of the components, 5 experts who provided information on supervision guidelines, 9 experts who reviewed the draft model, and 12 teachers from the 2024 academic year who piloted the model and evaluated its usefulness and satisfaction. Stakeholder groups included seven members of the Basic Education Committee and 92 parents of students in grades one through nine in the 2024 academic year, who provided feedback on their satisfaction with the model's results. Questionnaires, interviews, focus group discussion records, quality assessment forms, lesson plan assessment forms, teacher active learning management competency assessment forms, academic achievement records, and satisfaction assessment forms were all used in the research. Data analysis statistics include frequency, percentage, mean, and standard deviation, while content analysis is used for qualitative data analysis.

The research findings indicate that: 1) The blended supervision model comprises five components: principles, objectives, a six-step supervision process, evaluation guidelines, and success factors. Supervision was carried out through the observation of classroom instructional management and online oversight. 2) The format and user manual are designed to be as precise, suitable, and practical as possible. 3) The results of the format trial indicated that the quality of lesson plans and teachers' active learning competencies were at their highest levels, and the learners' quality following the implementation of the format was superior to that prior to its use. 4) The format was determined to be highly advantageous and satisfactory.

Keywords : Blended Supervision, Blended Supervision Model, Active Learning Management Competency

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกำหนดกรอบสมรรถนะครูประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 5 ประการ และสมรรถนะประจำสายงาน 6 ประการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2563) ทั้งนี้ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เป็นสมรรถนะหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพผู้เรียน เนื่องจากครูมีบทบาทสำคัญในการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ (วิจารณ์ พานิช, 2555) โดยครูที่มีสมรรถนะสูงสามารถจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Darling-Hammond (2017) ที่ชี้ว่าการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบช่วยเพิ่มความมั่นใจและความยืดหยุ่นในการสอน อย่างไรก็ตาม รายงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) พบว่าคุณภาพผู้เรียนยังต่ำกว่าเป้าหมาย โดยเฉพาะทักษะการคิดขั้นสูง อันเป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ที่ยังเน้นการท่องจำและการบรรยาย รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูอย่างรอบด้าน ทั้งด้านการออกแบบกิจกรรม การใช้เทคโนโลยี และการประเมินผล สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนดอยลานพิทยฯ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและจดบันทึก ขาดการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน จากการสังเกตการสอนของครูจำนวน 15 คน พบว่าร้อยละ 66.67 ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก โดยใช้เวลามากกว่าร้อยละ 70 ของเวลาเรียนในการ

อธิบายและถามตอบ ขาดกิจกรรมกลุ่ม การทดลอง หรือโครงการที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.07 ลดลงจากปีการศึกษา 2564 ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.46 จำนวน 9.39 คะแนน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 37.55 ลดลงจากปีการศึกษา 2564 ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.53 (โรงเรียนดอยลานพิทยา, 2565)

จากปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยหลายฉบับที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อครูได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะการเรียนรู้ ทักษะการคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โดย Darling-Hammond et al. (2017) รายงานผลการพัฒนาครูในประเทศสิงคโปร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านระบบการนิเทศอย่างต่อเนื่อง พบว่าครูสามารถใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ปรับการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน และใช้การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะการทำงานร่วมกัน การสื่อสาร การแก้ปัญหา และมีความสุขในการเรียนรู้อย่างมากขึ้น ทั้งนี้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จประกอบด้วย 1) การพัฒนาที่เน้นการปฏิบัติจริง 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์และทันเวลาที่ 3) การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 4) การมีผู้นำทีมที่มีความเชี่ยวชาญและให้การสนับสนุนอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัญมัย แฉล้มเขตต์ (2559) ที่พบว่าการนิเทศภายในช่วยให้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่ในระดับดี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น และมีคะแนน O-NET สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่าการนิเทศอย่างเป็นระบบช่วยให้ครูได้รับข้อมูลย้อนกลับ เห็นจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การนิเทศแบบร่วมมือที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยียังมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาครูในยุคดิจิทัล เนื่องจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีความยืดหยุ่น และสอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาในปัจจุบัน งานวิจัยด้านการนิเทศเชิงร่วมมือชี้ให้เห็นว่า การทำงานแบบหุ้นส่วนระหว่างครูและผู้นำทีมผ่านการสังเกตชั้นเรียน การวางแผนร่วมกัน และการสะท้อนคิด ช่วยให้ครูสามารถกำหนดความต้องการพัฒนาของตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเกิดความเป็นเจ้าของกระบวนการพัฒนา ส่งผลให้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ในการสอนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Mwakajitu และ Lekule (2022) ที่พบว่าการนิเทศการสอนช่วยยกระดับความสามารถในการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย การเตรียมสื่อ และสมรรถนะการสอนของครู โดยเสนอให้มีการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องเป็นกลยุทธ์สำคัญ ขณะเดียวกัน Awodiji et al. (2022) พบว่าการใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น วิดีโอและแพลตฟอร์มออนไลน์ ช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ สนับสนุนการสะท้อนคิดและการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยผู้บริหารและครูมีความพร้อมในการใช้ระบบ E-Supervision ทั้งแบบประสานเวลาและไม่ประสานเวลาในระดับสูง

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูผ่านระบบการนิเทศที่มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยอาศัยปัจจัยแห่งความสำเร็จ ได้แก่ การพัฒนาที่เน้นการปฏิบัติจริง การให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์และทันเวลาที่ การมีผู้นำทีมที่มีความเชี่ยวชาญ และการบูรณาการรูปแบบการนิเทศที่หลากหลายให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา โดยบูรณาการจุดแข็งของการนิเทศภายในและภายนอก ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งมีระบบติดตามและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง อันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และกรอบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการ การพัฒนารูปแบบดังกล่าวคาดว่าจะช่วยให้ครูสามารถเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้จากการสอนแบบเดิมสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยกระดับคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนโดยรวม ตลอดจนเป็นต้นแบบสำหรับโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย
2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย
4. เพื่อประเมินรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย ได้ดำเนินการศึกษาองค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย ประชากรได้แก่ครูโรงเรียนดอยลานพิทยที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญขององค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (Google Form) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยใช้ข้อมูลองค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานมาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย ได้ดำเนินการนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มาয় (ร่าง) รูปแบบ และ(ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย และทำการตรวจสอบ (ร่าง) รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ (ร่าง) รูปแบบ และ(ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา ได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาในปีการศึกษา 2567 แหล่งข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) รายงานการวัดและประเมินผลผู้เรียนของฝ่ายวิชาการโรงเรียนดอยลานพิทยา เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ประชากรได้แก่ ครูโรงเรียนดอยลานพิทยาที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 2) แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 และ 3) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา ได้ดำเนินการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ประเมินความพึงพอใจของครูต่อการใช้ของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา ประชากรได้แก่ ครูโรงเรียนดอยลานพิทยาที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเป็นประโยชน์แบบประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (Google Form) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนดอยลานพิทยาที่ไม่ใช่ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้แทนครู จำนวน 7 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนดอยลานพิทยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 99 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยใช้การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล เชิญประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบประเมินและขอความอนุเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประเมินโดยไม่ขึ้นาแนวทางตอบแบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาค้นคว้าประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา พบว่า

1.1 องค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับความสำคัญขององค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยา

รายการ	ระดับความสำคัญ (N=15)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
องค์ประกอบที่ 1 หลักการ	4.56	0.24	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์	4.63	0.35	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ	4.56	0.13	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมิน	4.61	0.14	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	4.43	0.32	มาก
ภาพรวม	4.56	0.09	มากที่สุด

จากตารางพบว่า ระดับความสำคัญขององค์ประกอบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.09) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยความสำคัญองค์ประกอบสูงสุดคือ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.35) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมิน ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.14) และองค์ประกอบที่ 1 หลักการ ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.24) องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.13) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญลำดับสุดท้ายคือ องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.32)

1.2 แนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยา พบว่า มีแนวทางการสร้างรูปแบบประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ แนวทางการประเมิน และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ซึ่งมีกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การประเมินสภาพและวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นที่ 2 การสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ ขั้นที่ 3 การวางแผนการนิเทศ ขั้นที่ 4 การดำเนินการนิเทศ 2 แบบ ได้แก่ การสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ ขั้นที่ 5 การสะท้อนคิด และขั้นที่ 6 การประเมินเพื่อพัฒนา

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยา พบว่า 1) รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ แนวทางการประเมิน และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ซึ่งมีกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การประเมินสภาพและวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นที่ 2 การสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ ขั้นที่ 3 การวางแผนการนิเทศ ขั้นที่ 4 การดำเนินการนิเทศ 2 แบบ ได้แก่ การสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ ขั้นที่ 5 การสะท้อนคิด และขั้นที่ 6 การประเมินเพื่อพัฒนา มีผลการประเมิน ความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานวิทยา ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 แนวทางการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของ

ครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ และบทที่ 3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล มีผลการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ พบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ และด้านสื่อการเรียนรู้ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านสาระสำคัญ 2) ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า สมรรถนะการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการวัดและประเมินผลมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด รองลงมา คือ สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้ ส่วนสมรรถนะที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 3) ผลการศึกษาคุณภาพผู้เรียน พบว่า 3.1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด 3.2) สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด 3.3) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีร้อยละค่าเฉลี่ยหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนทดลองใช้รูปแบบ

4. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ พบว่า

4.1 ผลการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ

องค์ประกอบ	ความเป็นประโยชน์ (N=12)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบที่ 1 หลักการ	4.77	0.27	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์	4.88	0.23	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ	4.79	0.23	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมิน	4.82	0.25	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	4.88	0.23	มากที่สุด
ภาพรวม	4.83	0.21	มากที่สุด

จากตารางพบว่า ผลการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.83, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ($\bar{X}$ =4.88, S.D.=0.23) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมิน ($\bar{X}$ =4.82, S.D.=0.25) และองค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ ($\bar{X}$ =4.79, S.D.=0.24) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท้ายคือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ ($\bar{X}$ =4.77 S.D.=0.27)

4.2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ

องค์ประกอบ	ระดับความพึงพอใจ (N=12)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
องค์ประกอบที่ 1 หลักการ	4.71	0.37	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์	4.88	0.23	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ	4.83	0.14	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมิน	4.76	0.15	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	4.79	0.28	มากที่สุด
ภาพรวม	4.79	0.12	มากที่สุด

จากตารางพบว่า แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของครูที่มีต่อรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.79$, S.D.=0.12) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ($\bar{X}=4.88$, S.D.=0.23) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการนิเทศ ($\bar{X}=4.83$, S.D.=0.14) และองค์ประกอบที่ 5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ($\bar{X}=4.79$, S.D.=0.28) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท้ายคือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ ($\bar{X}=4.71$, S.D.=0.37)

4.3 ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ (n=99)		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน	4.81	0.29	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ต่อการพัฒนาของผู้สอน	4.85	0.27	มากที่สุด
ด้านการรับรู้ต่อการบริหารงานของผู้บริหาร	4.92	0.23	มากที่สุด
ด้านผลกระทบต่อภาพรวมของโรงเรียน	4.93	0.17	มากที่สุด
ด้านผลกระทบต่อชุมชนและความสัมพันธ์	4.95	0.18	มากที่สุด
ภาพรวม	4.89	0.14	มากที่สุด

จากตารางพบว่า ผลประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.89$, S.D.=0.14) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผลกระทบต่อชุมชนและความสัมพันธ์ ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.18) รองลงมาคือ ด้านผลกระทบต่อภาพรวมของโรงเรียน ($\bar{X}=4.93$, S.D.=0.17) และด้านการรับรู้ต่อการบริหารงานของผู้บริหาร ($\bar{X}=4.92$, S.D.=0.23) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดท้ายคือ ด้านผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน ($\bar{X}=4.81$, S.D.=0.29)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ และมีแนวทางการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ แนวทางการประเมิน และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการสังเคราะห์จากแนวคิดและทฤษฎีการนิเทศที่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการและมีความสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี รวมทั้งนโยบายการจัดการเรียนรู้เชิงรุกทำให้องค์ประกอบดังกล่าวมีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา นอกจากนี้การนิเทศแบบผสมผสานเป็นแนวทางที่มีความยืดหยุ่นการที่มีผลการประเมินระดับความสำคัญขององค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงว่าองค์ประกอบเหล่านั้นช่วยแก้ปัญหาและข้อจำกัดของการนิเทศแบบเดิมได้อย่างตรงจุด เช่น ข้อจำกัดด้านเวลาและเพื่อนครูผู้นิเทศ ซึ่งแนวทางการพัฒนารูปแบบทั้ง 5 แนวทางนั้นมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเป็นกลไกการขับเคลื่อนที่ครบวงจร สามารถนำไปสู่การปฏิบัติและวัดผลความสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Setraksa, T. & Namwan, T. (2024) ที่ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะเชิงประสบการณ์ที่ส่งเสริมทักษะชีวิตสำหรับครูปฐมวัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการนิเทศที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ ประกอบด้วย การเตรียมการและวางแผนพัฒนา การสร้างความสัมพันธ์และเพิ่มพูนความรู้ การนำความรู้สู่การปฏิบัติ การสะท้อนคิดเพื่อความเข้าใจ และการประเมินวัดคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Chaiyamart, S. et al. (2024) ที่ศึกษารูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมการบริหารหลักสูตรที่เน้นสมรรถนะผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งระบุารูปแบบที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยหลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ วิธีการดำเนินการของรูปแบบ การประเมินรูปแบบ และเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบทั้ง 5 ที่พบในการวิจัยครั้งนี้

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา พบว่า รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการนิเทศ แนวทางการประเมิน และปัจจัยแห่งความสำเร็จ ซึ่งมีกระบวนการนิเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การประเมินสภาพและวิเคราะห์ความต้องการ ขั้นที่ 2 การสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ ขั้นที่ 3 การวางแผนการนิเทศ ขั้นที่ 4 การดำเนินการนิเทศ 2 แบบ ได้แก่ การสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ ขั้นที่ 5 การสะท้อนคิด และขั้นที่ 6 การประเมินเพื่อพัฒนา มีผลการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) คู่มือการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 แนวทางการใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา และบทที่ 3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล มีผลการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนดอยลานพิทยา สามารถปรับใช้ได้ทั้งการนิเทศแบบพบปะโดยตรง (On-site) และการนิเทศผ่านระบบออนไลน์ (Online) โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลร่วมกับการนิเทศแบบดั้งเดิม ทำให้การติดตาม ประเมินผล และรายงานผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ครูรับการนิเทศได้สะดวก ลดอุปสรรคด้านเวลาและบุคลากรผู้นิเทศ ตอบสนองต่อความต้องการของครูและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการนำความคิดเห็นจากผู้นิเทศไปใช้พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา ฉายวงค์ (2560) ที่พัฒนารูปแบบการนิเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ซึ่งพบว่ารูปแบบการ

นิเทศที่ผสมผสานระหว่างการนิเทศแบบพบหน้า (Face-to-Face) และการนิเทศแบบออนไลน์ (Online) สามารถตอบสนองความต้องการของครูได้หลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยจากต่างประเทศที่สนับสนุนความมีประสิทธิภาพของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน Martin, P. et al. (2022) ได้ศึกษารูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานสำหรับการฝึกอบรมแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปในชนบท ระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศออสเตรเลีย พบว่า การนิเทศแบบผสมผสานสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหากมีการวางแผนที่ดี มีระบบการสื่อสารที่ชัดเจน และมีการสนับสนุนจากทีมงานในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนดอยลานพิทยาที่ต้องการรูปแบบการนิเทศที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับใช้ได้หลากหลายสถานการณ์

3. ผลการศึกษาการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยา พบว่า 1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการนิเทศแบบผสมผสานช่วยพัฒนาสมรรถนะการออกแบบการเรียนรู้ของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกกิจกรรม การประเมินผล และการบูรณาการเทคโนโลยีตามหลักการออกแบบการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และ 2) สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการนิเทศแบบผสมผสานมีผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูจากเดิมไปสู่การใช้กลยุทธ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Latiana et al. (2023) ที่ได้ศึกษารูปแบบการนิเทศทางวิชาการแบบร่วมมือไปใช้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในเมืองเขมราฐ พบว่า การนิเทศทางวิชาการแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนสมรรถนะการจัดการเรียนรู้และสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัย ภายหลังจากที่สถานศึกษาได้ดำเนินการนิเทศทางวิชาการแบบร่วมมือ พบว่าสมรรถนะของครูมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Daensena, P., & Namwan, T. (2020) ที่ได้ศึกษารูปแบบการนิเทศเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูโรงเรียนเอกชนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการนำรูปแบบไปใช้พบว่า ความรู้ความเข้าใจของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ คุณภาพการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการนิเทศ และครูได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับ Prestiadi et al. (2022) ที่ได้ศึกษาประสิทธิผลของการดำเนินงานนิเทศการสอนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนผ่านกิจกรรมการนิเทศการสอน ครูสามารถยกระดับคุณภาพในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้สอนได้ และ 3) ผลการศึกษาคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 3.1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า ร้อยละของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาของปีการศึกษา 2567 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาในปีการศึกษา 2566 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3.2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน พบว่า ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีสมรรถนะสำคัญในระดับดีขึ้นไป หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาของปีการศึกษา 2567 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาในปีการศึกษา 2566 ทุกสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และ 3.3) ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน พบว่า ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป หลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาของปีการศึกษา 2567 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยาในปีการศึกษา 2566 ทุกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะครูผ่านการนิเทศส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีถาวรณ ไสโสภา (2565) Latiana et al. (2023) Daensena, P., & Namwan, T. (2020) และ Rahyasih, Y. et al. (2024) ที่พบว่า การนิเทศภายในของนักศึกษาดังกล่าวที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันสามารถพัฒนาสมรรถนะครูได้และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

ผู้เรียนดีขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานที่มีความยืดหยุ่นสามารถแก้ปัญหาข้อจำกัดและตอบโจทย์การศึกษายุคใหม่ที่ส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนดีขึ้น

4. ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนดอยลานพิทยฯ พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนถึงความยืดหยุ่นและความสอดคล้องกับบริบทการปฏิบัติงานจริงของครู การผสมผสานการนิเทศในชั้นเรียนกับการนิเทศออนไลน์ช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ทำให้การนิเทศดำเนินได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ สอดคล้องกับผลการศึกษาของศรีถาวรณ ไสโสภา (2565) Achmad และ Miolo (2021) และ Latiana et al. (2023) ที่ชี้ว่ารูปแบบการนิเทศแบบร่วมมือและผสมผสานมีความเป็นไปได้สูงและช่วยให้การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานของครู นอกจากนี้ ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบดังกล่าวสามารถพัฒนาสมรรถนะครูได้จริง ทำให้ครูรู้สึกได้รับการยอมรับ การสนับสนุน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับศรีถาวรณ ไสโสภา (2565) Daensena และ Namwan (2020) และ Achmad และ Miolo (2021) ขณะเดียวกัน คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อผลลัพธ์ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการพัฒนาสมรรถนะครูส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างชัดเจน ห้องเรียนมีความกระตือรือร้นและผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น สอดคล้องกับ Rahyasih et al. (2024) Latiana et al. (2023) และ Daensena และ Namwan (2020) ที่ยืนยันว่าการนิเทศที่มีคุณภาพส่งผลต่อสมรรถนะครูและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปกำหนดเป็นแนวปฏิบัติของโรงเรียนที่ชัดเจน และต่อเนื่อง โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน หรือแผนปฏิบัติการประจำปีด้านวิชาการ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรด้านเพื่อให้การนิเทศแบบออนไลน์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่อง และควรวางระบบ ติดตามและประเมินผลรูปแบบในระยะยาว เช่น ติดตามและประเมินสมรรถนะครู ผลลัพธ์ผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อปรับปรุงรายละเอียดของรูปแบบให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนไป

1.2 ผู้นิเทศควรใช้รูปแบบนี้เป็นกรอบในการนิเทศ โดยเน้นนิเทศเชิงพัฒนา มากกว่าการตรวจสอบ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การโค้ช และการสะท้อนคิดร่วมกัน (reflection) รวมทั้งผู้นิเทศควรพัฒนาศักยภาพตนเองด้านเทคนิคการนิเทศเชิงโค้ช การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการนิเทศ (เช่น การประชุมออนไลน์ วิกิทัศน์บันทึกการสอน กลุ่ม Line/Platform อื่น ๆ) และสร้างเครือข่ายครูพี่เลี้ยง ครูแกนนำในสถานศึกษาให้มีบทบาทร่วมเป็น ผู้นิเทศแนวราบ ควบคู่กับการนิเทศจากฝ่ายบริหาร เพื่อเสริมพลังให้รูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานมีความยั่งยืน

1.3 ครูผู้รับการนิเทศควรใช้โอกาสในกระบวนการนิเทศแบบผสมผสานสะท้อนคิดและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในการแลกเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยขอข้อเสนอแนะต่อการสอนจริง ผ่านการสังเกต การคู่มือ วิเคราะห์การสอน และร่วมกันพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ภายในโรงเรียน โดยเชื่อมโยง PLC เข้ากับวงจรการนิเทศ เช่น การวางแผน การสะท้อนคิด ปรับปรุง และแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.4 คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้บริหาร ควรใช้ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในระดับมากที่สุดเป็นฐานข้อมูลสื่อสารกับชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าโรงเรียนพัฒนาครูและนักเรียนอย่างจริงจัง สนับสนุนกิจกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างการนิเทศครูกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เช่น เปิดชั้นเรียนให้ชมตัวอย่าง การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เปิดบ้านวิชาการสร้างเวทีนำเสนอผลงานผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครองเห็นภาพผลลัพธ์จากการนิเทศชัดขึ้น และพร้อมสนับสนุนต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การนำรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานนี้ไปใช้กับโรงเรียนขนาดหรือบริบทต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสม ปรับองค์ประกอบและขั้นตอนให้สอดคล้องแต่ละบริบท

2.2 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสานกับรูปแบบนิเทศแบบดั้งเดิม หรือ รูปแบบที่เน้น PLC หรือรูปแบบการนิเทศแบบคลินิก ในด้านผลต่อสมรรถนะครู ผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน และความพึงพอใจ เพื่อให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ชัดเจนยิ่งขึ้นของรูปแบบการนิเทศแบบผสมผสาน

2.3 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความคุ้มค่าทางทรัพยากร ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการใช้รูปแบบ เช่น เวลาและภาระงานของครูผู้นิเทศ งบประมาณด้านเทคโนโลยีและอบรม เปรียบเทียบกับผลที่เกิดต่อสมรรถนะครูและผลลัพธ์ผู้เรียน เพื่อใช้เป็น ข้อมูลเชิงนโยบายให้ผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา

2.4 ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้รูปแบบนิเทศแบบผสมผสานที่ส่งผลกระทบต่อตัวชี้วัดของโรงเรียน (เช่น คะแนนทดสอบมาตรฐาน อัตราการจบการศึกษา การอยู่ต่อในระบบ) ตัวชี้วัดระดับเขต หรือระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพครูและผู้เรียน เพื่อยกระดับงานวิจัยจากระดับโรงเรียนไปสู่ รูปแบบต้นแบบเชิงนโยบาย ของการนิเทศแบบผสมผสานสำหรับการพัฒนาครูทั้งระบบ

เอกสารอ้างอิง

- ธัญมัย แฉล้มเขตต์. (2559). *การพัฒนางานนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบางกะปิ*.
โรงเรียนบางกะปิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- นัยนา ฉายวงศ์. (2560). *การพัฒนาการนิเทศตามแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1*. (คุชภินิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โรงเรียนดอยลานพิทย. (2565). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565*.
โรงเรียนดอยลานพิทย.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศรีถาวรณ ไสโสภา. (2565). *รายงานการประเมินโครงการนิเทศภายในแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ โรงเรียนตะคร้อพิทยา อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2563). *คู่มือการประเมินสมรรถนะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. สำนักงาน ก.ค.ศ..
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *รายงานการติดตามและประเมินผลแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ประจำปี 2564*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Achmad, S., & Miolo, S. (2021). Preparing prospective and sustainable EFL professional teacher development by applying blended lesson study and clinical supervision. *European Journal of Educational Research*, 10(3), 1449–1470. <https://doi.org/10.12973/eu-jer.10.3.1449>
- Awodiji, O. A., Ayanwale, M. A., & Oyedoyin, M. M. (2022). Availability and utilisation of e-supervision of instruction facilities in the post-COVID-19 era. *E-Journal of Humanities, Arts and Social Sciences*, 3(11), 140–157. <https://doi.org/10.38159/ehass.2022sp31112>
- Chaiyamart, S., Masena, C., Singpun, P., Kotta, P., & Morris, T. (2024). The Supervision Model to Promote Curriculum Administration Emphasizes Learner Competency of Schools under the Office of Primary Educational Service Area. *Journal of Education and Learning*, 14(1), 227–234. <https://doi.org/10.5539/jel.v14n1p227>
- Darling-Hammond, L. (2017). Teacher education around the world: What can we learn from international practice?. *European Journal of Teacher Education*, 40(3), 291–309.

<https://doi.org/10.1080/02619768.2017.1315399>

- Daensena, P., & Namwan, T. (2020). A supervision model for enhancing private school teacher competency in English language learning management. *International Journal of Innovation, Creativity and Change*, 13(6), 1315–1335.
- Latiana, L., Handayani, S. D. S., & Hasjiandito, A. (2023). Implementation of the academic supervision model of collaboration to improve pedagogical and professional competence of early years teachers in Semarang City. In S. Februanti, M. S. Dwiyantri, & Mwakajitu, M., & Lekule, C. (2022). Contribution of instructional supervision on teachers' professional development: A focus on public secondary schools in Rombo District, Kilimanjaro-Tanzania. *Journal of Research Innovation and Implications in Education*, 6(4), 62–74. <https://jriiejournal.com/wp-content/uploads/2022/10/JRIIE-6-4-006.pdf>
- Prestiadi, D., Maisyaroh, Imron, A., & Burhanuddin. (2022). Clinical supervision based on digital platform in the era of society 5.0. In *2021 7th International Conference on Education and Technology (ICET)* (pp. 251–255).
- Rahyasih, Y., Syarifah, J. P., & Syarifah, L. S. (2024). The effect of education supervision from school supervisors on teacher competence and its impact on the quality of digital learning. *SHS Web of Conferences*, 197, Article 01011. <https://doi.org/10.1051/shsconf/202419701011>
- Setraksa, T. & Namwan, T. (2024). Components and Indicators of the Supervision Models for Developing Experiential Competency that Promote Life Skills for Early Childhood Teachers under the Office of the Basic Education Commission. *Journal of Education and Learning*, 13(3). ISSN 1927-5250 E-ISSN 1927-5269.